

Loutka

Jiří Schmitzer

1. Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky
a měl dost sil, před sebou všechny lásky své,
pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,
loutku mi dal, "to je," řek', když jsem zíval, "tvé."

R: Proč hračka má se smutně na mě dívá,
proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá,
čas kolem nás tak bezohledně běží
a ona v koutě pohozená leží,
proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,
vždyť ona ne, to já přece prohrávám víc.

2. Už ženu mám, děda už dávno není,
nežiju sám, můj život však se mění v sen,
a, jak to bývá, když se léta řinou,
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

R:

3. Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,
zas vidím, kde děd s vlasy jako křída stál,
a v srdci svém, v tom nejtemnějším koutku,
v dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál."

R: + proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,
vždyť ona ne, to já jsem měl vyjít jí vstříc,
proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,
tu du du du ...